

Pagan Federation International
Newsletter #12

LUGNASADH

věstník mezinárodní pohanské federace
LUGNASADH 2009

Úvodní slovo

Vážení čtenáři,

kolo roku se zase o trochu pootočilo, po jaru přišlo léto a s ním také svátek první sklizně –

Lughnasadh nebo taky Lammas či Dožínky. Svátek obilných klasů naposledy se hřejících v paprscích horkého letního slunce. Stejně tak Bůh - Král v mýtu Kola roku hledí smířeně k modré obloze, než naposledy pohlédne do očí Té, která zalije zemi jeho krví a obětuje ho ve jménu lásky. Bůh se tak vydává na dlouhou a strastiplnou cestu hrdiny, během které má poznat, odhalit a posléze ovládnout mystérium smrti. Vstupuje do podsvětní říše, kde usedne na svůj trůn krále podsvětí pána temnot¹.

V tomto čase se skrývá něco zlomového a ohromného. Něco končí a něco začíná a často je těžké se v tom vyznat. Nicméně ve vzduchu je cítit příslib klidu a míru, do kterého se již brzy zabalí příroda a s ním i lidská duše. Z horkých letních lásek se pomalu stane nostalgie, z dalekých cest zbudou fotografie, vášně zaroste mech a zemi již brzy pokryje barevné listí a po něm mrazivá bílá peřina. Tuhle dlouhou bílou noc přežijí jen skutečné cenné věci – a to je myslím to nejdůležitější, co se nám Bůh o Lammasu snaží sdělit svou obětí. Pokud má člověk něco, pro co by bez váhání zemřel, pak má jeho život smysl.

¹ . <http://wicca.cz/clanky/koloroku.htm#Lammas> [online]. 2006 [cit. 2009-07-28]. Dostupný z: <<http://wicca.cz>>.

Právě v tomto čase se vám dostává do rukou náš další věstník, opět plný zajímavých článků a pozvánek, kterým doporučuji věnovat zvláštní pozornost. Na pozvání PFI totiž v září přijede fenomenální pohanský hudebník z Anglie – **Damh the Bard** a poctí Prahu svým bardským vystoupením. Na konci srpna se také koná již 13. BMWC a opět to vypadá na hojnou účast i z Rakouska, Holandska či Maďarska. Hodláme také pokračovat v tradici výletů – v srpnu do krajiny K. H. Máchy a v říjnu pak do království princezny Izerínky. V neposlední řadě na vás také již chystáme další bardský večer. Ten první se líbil a přes počáteční rozpaky došlo na několik velmi zdařilých vystoupení. Zkrátka se máte v dohledné době rozhodně na co těšit.

Užívejte tedy posledních zbytků léta a těšte se na nabitý podzim. Dlouhé i krátké chvíle si můžete zpříjemnit tímto číslem našeho věstníku. Přeji příjemné počtení a oběti, které mají smysl.

Jožka (TPM)

Obsah:

ÚVODNÍ SLOVO	2
OBSAH:.....	4
DAMH THE BARD – 3. DÍL	5
NOVINKY Z POHANSKÉHO SVĚTA	15
TAILTIU.....	17
URBANŠAMANISMUS.....	20
O OBJÍMÁNÍ STROMŮ	23
CÍSAŘOVNA.....	31
BYLINKÁŘSTVÍ	35
CO JE POHANSTVÍ.....	41
WITCHES CHANTS (ČARODĚJNICKÉ POPĚVKY) – DÍL VIII. – „IN THE MOONLIGHT“	43
POHANSKÁ TVORBA.....	44
PROBĚHLÉ AKCE PFI.....	46
BUDOUCÍ AKCE PFI	49
DAMH THE BARD.....	51
ZAJÍMAVÉ POHANSKÉ AKCE	57
KULTURNÍ OKÉNKO	59
ODKAZY A KONTAKTY	61

Damh the Bard – 3. díl

V minulých dvou dílech věstníku jsme se seznamovali s druidstvím a osobou Damh the Barda. Dnes nás čeká poslední díl vyprávění.

Každopádně, měli jsme takovou představu o úžasném městě, kde bychom se nechali unášet kouzlem nápoje Awen. Jak využíváme tuto energii dnes, my, moderní druidové? Jak k ní přijdeme, co dělá? Lidé přijdou k druidské tradici a zjistí, že prvním krokem je bardská tradice a řeknou: “Ale já nejsem básník. Nedokážu zazpívat jedinou písničku, neumím na nic hrát. Víte, proč prostě rovnou nemůžu být ovát? Proč musím projít všema těmahle věcmi kolem bardů? Chci dělat magii, člověče.” Ale jak už jsem zmínil, bardská tradice je uzemňující částí výcviku před samotnou magickou prací. Navíc je tam důležitá kreativita. Ne tolik tvořivost jako energie tvoření samotného. Takže Awen může vstoupit do života člověka. A to mnoha způsoby – udělá z vás rodiče, když máte děti; může vám

vnuknout nápad, jak vychovat děti. Pokud jste kuchař, může vám poskytnout nápady na dobrá jídla. Awen je posvátná inspirace, která do vás může vstoupit moderní cestou, jakoukoliv cestou. A tak bez záměru vyděsit servírku se sklínkami – zazpíváme si chant společně. Jeden ze způsobů, jak vnést tuto energii do našeho života, je chant, ve kterém intonujeme jen slovo Awen dokola. Je zpíván třemi slabikami. A – U – En. Pojďme si to zazpívat na chvíli. Vysvětlím vám vizualizaci, která s tím souvisí, abyste opravdu dokázali zpívat a pocítili, odkud Awen pochází. “A” přináší dolů síly nebe. Ze slunce, z vyššího světa. “U” vznáší sílu bohyně země, sílu podsvětí. “En” je obě spojuje a vysílá do světa kolem nás.

Carrie: Je to velšské slovo, ale A je ah. Awen. Není to hrozná angličtina, je to velština.

Damh: Ve velštině je W jako U. A když se podíváte na to písmeno, pracuje stejně jako v angličtině. Když řeknete slovo wookie, říkáte vlastně ukie. Ale vychází to z wha. Takže to je A-U-En. Teď, nevím, jak to děláte tady, ale my v Anglii jako – zavřeme oči, takže vás nikdo nemůže vidět, proto není žádný důvod k rozpakům. Dělejte to po mně, je to třikrát. A taky si uvědomte to ticho mezitím, v něm se ukrývá to mystérium. Opravdu to zní hloupě, když jste sami, ale tady v té místnosti určitě porozumíte tomu kouzlu, tím jsem si jistý – takže já to teď jednou udělám, abyste viděli, jak to má být. Po vyslovení toho slova nastane ticho a to často obsahuje mnoho pocitů, které cítíte po vyřčení toho slova. Jste připravení? Zavřete oči a uvědomte si svůj střed. Uvědomte si sami sebe, jak sedíte v této místnosti.

Dalším způsobem, jak můžete použít toto slovo, je říkat Awen samotné za sebou. Hlavně to děláme v místnostech jako je tahle. Já půjdu dokola (jako při vytvoření kruhu) touto místností, a když se k vám moje ruka dostane, začnete to slovo. Když začnete, jen zavřete oči a vstupte do toho zvuku. V tu chvíli začnete, když se cítíte připravení. Mělo by to vytvořit nepřerušovanou melodii. Když tihle lidé skončí, začínáte vy. Udrží se tak celá věc v chodu. Jestli jste zpěváci, nebojte se přidat nějakou

harmonii, protože právě vibrace mění věci. A neskončí to, když skončíte vy sami. Nevím, jestli jste to cítili taky, ale ve chvíli, kdy to pak u jednoho člověka skončí, to je jako useknuté – zvuk ale nezastaví. Zvuk je viditelný a prostě dál pokračuje. Já začnu a pojedeme dokola, ok?

Carrie: Na jednom táboře jsme dělali rituál, kde jsme pracovali se třemi sférami na velkém rituálu s asi 60 lidmi a Awen byla v horní sféře, kde sníme určité věci, a Awen byla nepřetržitě přítomná hodinu a půl. Byly tam ty tři sféry, všechny pracovaly s jiným zvukem a míchaly se do sebe.

Damh: Někteří lidé říkali, že předtím nikdy nebyli v druidské tradici, že tam se k tomu dostali. Hodina plná toho a pak se úplně...bylo to ohromný.

Carrie: Lidé často cítí různé pohnutky, například i meditace přináší určité fyzické reakce, najdete hodně emocí, které vystupují z vás a celé vás pohltnou a energie, vibrace, ten zvuk – jsou neskutečné. Z rozdílu, když jste sami a když je místnost plná lidí, pochopíte, že čím víc lidí, tím více emocí se dere na povrch, tím víc to s člověkem pohne. Hodně lidí pláče, emoce se vynoří, je to nádhera.

Posluchač: Práce s intonacemi přesahují tuto, tohle je tedy jako mantra nebo...

Damh: Vím o tom, že například v rakouské tradici se zpívají runová slova a v druidství najdete dost lidí, kteří k věštění používají Ogham. Abecedu stromů. Není to kalendář Roberta Gravesa, ale abeceda stromů. Máme ochranný Ogham a ptačí Ogham, kde jsou stejná písmena, stejné symboly přiřazené různému významu. Takže Ogham je obrovský. Například každý strom bude mít jinou energii. Bříza je prvním písmenem, prvním stromem Oghamu, její jméno je beith (bech). Je to jako čárka, ze které vyrůstá menší na pravé straně. Hodně z učení stromů je život samotný. Bříza je první strom, který vyrůstá po dobách ledu. Břízy byly často první stromy. V lesech mnohdy vyrostou první břízy, a až pak kolem vyraší pomaleji rostoucí stromy jako duby, tyto stromy pak břízy přerostou a ty zemřou a vytvoří výživný lesní podklad pro ostatní. Takže bříza je začátkem, je prvním semínkem

života, první jiskra inspirace, nového růstu a nových začátků. Pokud například chcete začít něco nového v životě a pokud pracujete tak, jak pracuje Ovát, prostě jdete k bříze, sednete si pod ni a intonujete její jméno právě tím způsobem, jako jsme to zrovna dělali s Awen. Stanete se jedním s tím stromem, to teď zní trochu hippie, ale je to využitelné. Stanete se jedním s tím stromem, stanete se jím ve svém životě a požádáte strom, aby vám požehnal do nových začátků, aby požehnal vašim plánům. Jiným způsobem, jak využít kouzlo, je požádat břízu, aby vám dala větev, její kousek. A pokud dostanete svolení, že si ji můžete vzít – vždycky se ptáme, druidové jsou velmi slušní, nejdeme do lesa a neuřežeme větev, jak se nám zlíbí – pokud dostanete svolení, uříznete si malý kousek větve nebo seškrábnete kousek kůry a požádáte o požehnání nového dítěte. A pokud už jste si vybrali jméno, ať už je to dívka nebo chlapec, můžete vyřezat do dřeva jeho/její jméno, ať už v Oghamu nebo jinak, vyřezete toto jméno do břízy nových začátků samotné. Pokud je to spojené s emocemi, můžete vzít dřevo nebo kůru a dát ji vodě. A pokud to má co dělat s touhou, nabídněte jej ohni. To je nejjednodušší způsob kouzlení. Druidský Ogham je nástrojem, který vám v tom pomáhá, který vám umožňuje čarovat. Opravdu používáme jemnou, milou řeč; byla vymyšlena jedním chlápkem z AOD, kde se používá jako způsob řeči, v němž si lidé vzájemně rozumí. A funguje to. Je to šíleně složité, ale vážně to funguje.

Posluchač: Jednou jsem byl členem něčeho, co by se dalo nazvat druidskou skupinou, a používali jsme chanty na sladění skupiny. Sladit sebe sama i celou skupinu dohromady. Bylo to úžasné, protože jsme začínali formálně a odměřeně, ale jak jsme zpívali, 10 minut nebo hodinu, podle toho, jak nás to vzalo, nakonec tam byla harmonie. Byly to jen hlásky, mohl je zazpívat každý.

Carrie: Víte, zvuk je užívaný už tisíce let. V New Grange – znáte New Grange v Irsku? Je to pohřební místnost. Na kamenech kolem vstupu, které jsou očividně naopak, máte znaky, které korespondují s rytmy bubnů. Jak světlo proniká dovnitř malým otvorem nad dveřmi, kouř a prach,

které vychází ven, vytváří tyto vzory, když bubnujete. Takže víte, že již tisíciletí lidé užívají zvuk k nastolení harmonie, aby disponovali silou zvuku. Rozumí vibracím a jak účinkují na tělo a na duši. Hudba je velmi silným nástrojem k nastolení harmonie a spojení lidí. Jako na počátku zpívání chantů, slyšíte prvně svůj hlas a hlas člověka vedle vás, ale časem splynete všichni v jeden zvuk. Když posloucháte bubnování, prvně slyšíte úhoz, a až po čase začnete rozeznávat resonanci bubnu a další podobné zvuky. Nejen jeden zvuk. Je to o spojení, to je pro mě základ.

Damh: Ještě znám jeden příběh, který bych vám rád pověděl. Kdysi byl jeden badatel, který zkoumal tvary zvuků. Bylo to v Glastonbury. Jak to dělal? Vzal reprák a dal ho pod buben, na němž byl nasypáný písek. K repráku připojil zesilovač a k němu mikrofon. A hrál na různá didgerida a jiné nástroje a zkoumal, jaké tvary bude vytvářet písek na bubnu. Zrovna jsme my všichni, druidi, byli v Glastonbury, a tak nás hodně rozmístil na různá místa a požádal, abychom do mikrofonu zpívali Awen. Zvuk šel přes mikrofon do zesilovače, odtud do repráku, až k bubnu. Jak jsme začali zpívat, písek se dal do pohybu: vytvořil kroužek, který vypadal trošku jakoby keltsky zauzlený. A nakonec, když jsme skončili, jsme se na to podívali a zjistili, že to vypadá jako rozmístění kamenů na Stonehenge z ptáčích perspektiv! A taky hrál některé věci z doby železné a mělo to velmi podobnou resonanci. Bylo to podivné.

Poslední věcí, kterou bychom se měli věnovat, jsou druidské rituály. Pokud jste wiccani, stačí si projít společně, jak děláme rituály my a jak vy: zjistíte, že jsou tam podobnosti obřích rozměrů. Pravděpodobně proto, že obě tradice založili dva stejní chlápci. Takže to není tak rozdílné, tak oddělené. První věc, kterou uděláme, když se sejdem na kopci pod dlouhým mužem z Wilmingtonu (long man of Wilmington), je, že utvoříme kruh a chytíme se za ruce. A lidé tam jedou a přijedou s různými obavami z dopravní zácpy, jsou napjatí. A chtějí se toho zbavit. Ačkoliv pracujeme s živly, staří druidové měli podle Římanů pouze tři, ne čtyři živly. Měli zemi, oblohu a moře. Prvně tedy

všechny požádáme, aby zavřeli oči, a říkáme: “Pomalů a hluboce se nadechněte se zemí pod vámi. A nadechněte se oblohy nad námi. A nadechněte se pro moře, které obklopuje tento posvátný ostrov.” Poté, co se všichni třikrát zhluboka nadechnou, nechávajíce všechny myšlenky cesty za sebou, promlouváme s duchy toho místa. My děláme rituály zejména daleko v lesích, v krajině, pokud je to možné. Ale jsme přitom tak trochu zdvořilí. V lese vstupujete do obydlí lišek, jezevců, veverek a dalších nejružnějších zvířat. Také tam žijí duchové stromů, taky je to jejich domov. A pak tam jsou duchové předků, kteří stále chodí po zemi, a je tak nějak správné s nimi mluvit. Víte je slovy: “Duchové tohoto kruhu, duchové tohoto místa, předkové a průvodci světů, ať jste kdekoliv. Žádáme vás o požehnání, vedení, ochranu a inspiraci v tuto noc Beltaine/Samhainu/jiné.” Takže mluvíte k samým předkům země, to je další věc. Pak přicházíme k něčemu, co je postavené na základě učení Iolo Morganwga, který řekl: “Necht’ je mír ve všech čtyřech stranách, neboť bez míru nemůže být udělána žádná práce. Nemůžeme nijak používat magii.” Druid tedy jde k severu a řekne: “Necht’ je mír na severu.” Pak jde na jih, protože kruh neobcházíme, ale křížujeme (to dává kruh víc dohromady, činí jej stabilnějším v jeho středu). Na jihu tedy říká: “Necht’ je mír na jihu.” Jde mimo kruh. “Necht’ je mír na západě.” Pak znovu přejde přes střed. “Necht’ je mír na východě.” A tohle vytváří bod stálosti. Ať se pak osy pohybují jakkoliv, střed vždy zůstane jako Polárka. Když tohle uděláme, řekneme: “Necht’ je mír v celém světě.” Jak arogantní, myslet si, že to tímhle ovlivníme. Ale nakonec proč ne.

Carrie: Pokud to pomůže.

Damh: Přesně. Tahle činnost je většinou záležitostí všech. Všichni přivolávají mír. Po míru je často postaven kruh. Při otevřeném rituálu říkáme: “Ustanovujeme tento kruh jako kruh zahrnutí, kruh kmene a přátelství, kruh bez hranic, kruh míru, lásky a radosti.” Protože dáváte to celé společenství dohromady. Potom – a jsem si jistý, že wiccani tu uvidí něco, co jim je známé – posvětime kruh

ohněm. Chodíme okolo kruhu a žehnáme mu kouřem a ohněm, pak vodou – to je ta chvíle, kdy můžete cákat vodu na ostatní. Dělá se to samozřejmě s patřičnou úctou, ale už jsem viděl kruhy, kde bylo tak horké počasí, že se lidé kropili rozprašovačem. A všichni za to byli rádi. To je ta otázka vyváženosti rozpustilosti a upjatosti. Že pokud to vůbec není striktní, nemá to hloubku. Jsou to pak jen smích a žerty. Pokud je to příliš upjaté, chybí tam vibrace. S tímhle do určité míry souhlasím. Poté, co je kruh vysvěcen těmito živly, přichází na řadu pozvat duchy světových stran stejným způsobem, jako by to udělal wiccan, aspoň myslím. Začínáme na východu kvůli východu slunce a jaru – ale to se, myslím, může lišit. Opět tak učiníme velmi zdvořile: “Duchové ve jménu jestřába úsvitu, který řve skrze čistý, lehký vzduch, voláme síly východu.” Pak to ukončíme slovy, která jsou stále častěji a častěji slyšet při venkovních rituálech: “Buďte pozdraveni a vítějte!” Všechny to navzájem sbližuje. Všechny ze čtyř světových stran tak přivítáme k nám. Ale někteří druidové to moc nemusí.

Carrie: A celý kruh se otáčí směrem na východ, jih... kde se zrovna přivolává ta či ona síla.

Posluchač: Den nebo noc, kdy děláte rituály?

Damh: No, když je to veřejný rituál, děláme ho běžně za dne, pod sluncem. Ale popravdě většina našich rituálů probíhá v noci.

Carrie: Kvůli praktičnosti.

Damh: Hlavně na rovnodennostech, což jsou solární rituály, je logické, aby se rituály odehrávaly, když je slunce na obloze, proto se často dělají ve dne. Takže to víc děsí obyvatele těch míst. No a v OBODu se vyvolávají zvířata čtyř světových směrů. My tedy máme jestřába úsvitu na východě, lososa vědění na západě, to je často legrační – víte, když evokujete lososa. Velký medvěd hvězdné oblohy na severu v hluboké a úrodné zemi, medvěd je vůz, což je král Artuš. Takže Artuš byl známý

jako velký medvěd. Medvěd reprezentuje Artuše a hlubokou, úrodnou zemi, bohyni. A nakonec na jihu jelen v žáru říje, ve vlastním ohni slunce. To mluví za vše, oheň – už jste někdy viděli jelena v říji? Máme u nás jelení park a chodíme tam v říjnu, a v noci, když testosteron nejvíc koluje v krvi... no páni. To jsou ty čtyři směry. A pak si spojíme ruce a odříkáváme druidskou modlitbu. Druidská modlitba je taky něco z Barddas. Je to ta stejná modlitba, jaká se říká na Gorseddu v Eisteddfodu. Je to mantra, meditace, centrování. Slova mohou být brzdou u nových druidů. Řeknu vám to, co tam je:

“Velký Bože a Bohyně, vaše ochrana a v ochraně síla, a v síle porozumění, a v porozumění znalost, ve znalosti umění soudit, a v umění soudit láska, v lásce je láska všehomíra, a v lásce všehomíra láska Boha a Bohyně a všeho dobra.”

Tím blokem začátečníků je slovo souzení. Je základem k tomu, abyste dokázali milovat. Ale my v této modlitbě mluvíme o universální zákonitosti, o tom, jak se celá nebesa v souladu pohybují, o tom, jak se věci prostě dějí. Je to přírodní zákonitost, prostě to, jak všechno pracuje. Po druidské modlitbě následují tři Awen dohromady. Pak zahájíme obřad. Ať už se slaví cokoli, ať už je jakákoliv práce na programu, nebo je jiný důvod. Když tohle všechno uděláte, veškerý cestovní stres zmizí, a tak můžete začít opravdu slavnostní rituál. Stres odejde a lidé se otevřou. Uzemní se. Jsou tedy připraveni se zúčastnit rituálu. Pak proběhne rituál samotný, který se vždy liší, a pak všechno, co jsme udělali na začátku, zopakujeme v opačném pořadí. Je tam jedna výjimka a tou je přísaha míru. V druidství nejsou žádné svazující přísahy, ty můžete dát jen sami sobě. Když se stanete součástí nějakého druidského řádu, neřekneme vám žádná tajemství, ale: “V právu jsi svobodně přišel, svobodně můžeš kdykoliv i odejít.” Takže nemusíte přijímat žádné svazující přísahy. Philip tomu říká “nasednout na autobus”. Někteří lidé velmi rychle zase vyskočí, ale jsou prostě takoví, kteří potřebují vystřídat obrovskou spoustu autobusů za svůj život. Možná budou potřebovat seznámení se s druidstvím. A možná zjistí, že druidství jim úplně nefunguje, a tak půjdou dál. Je to jejich osobní

cesta. Pokud nejste přímo v tom, jak můžete poznat, že je to pro vás to pravé? A pokud to není to pravé, vždycky můžete odejít. Přísahu míru vyslovujeme společně.

“Přisaháme ve jménu míru a lásky, že zde budeme stát bok po boku, ruku v ruce. Upři na nás svůj zrak, duchu, a slyš nás, přijmi naši posvátnou přísahu.“

Máte nějaké otázky?

Posluchač: Měl bych nějaké otázky o Damh the Bardovi jako o umělci. Odkud pochází to jméno?

Damh: Je galské, skotské jméno pro jelena. Je vyslovované “dove” (“douv”), ale moje křestní jméno je Dave, tak je to dost blízko. Zvíře, se kterým jsem vždycky rád pracoval, byl jelen, a stejně to znělo hodně podobně jako Dave, takže hodně lidí mi prostě říká Dave the bard.

Carrie: Ale také to znamená bard, bard.

Damh: Ano, to jsem nevěděl, ale Damh taky znamená bard. Takže jsem bard, bard. A taky to znamená vůl v některých oblastech.

Posluchač: A co bylo dřív, druidství nebo hudba?

Damh: Prvně jsem dělal hudbu. Učil jsem se hrát na kytaru už v osmi, předtím jsem zpíval svému koni, Glam Rockovi. Tim O’Leary – tak se jmenoval irský folkový muzikant, který mě učil. Neznal hudební nauku, a tak mi jen ukazoval akordy. Ukázal mi, jak vypadá akord D – zavři oči a poslouchej ten zvuk. Taky měl knihu, kam mi nakreslil akord, tři malé tečky na linkách – tak, tohle je D. A pak mě naučil G a tak dál. Nikdy nebyl hudebně vzdělaný, a tak jsem se to nenaučil ani já. Raději mi naladil sluch, než aby mě naučil číst noty. Pořád je neumím číst. Slyším, slyším harmonii. Takže hudba byla první. Ale taky jsem se vždycky zajímal o magii a zájem o magii přišel dřív, než druidství.

Předtím, než jsem se stal druidem, jsem byl členem jednoho hermetického řádu. Následoval cestu Zlatého úsvitu. Takže jsem dělal všechny ty hermetické, magické věci a pak jsem našel druidství.

Posluchač: Tvoje hudba je inspirovaná pohanstvím, píšeš ji hlavně pro pohany?

Damh: Ano.

Posluchač: Je něco, co chceš předat ve své muzice?

Damh: Když jsem objevil pohanství, byly tu asi dvě skupiny, první “Stříbro na stromě” a druhá “Úsvit”. Zbytek pohanských skupin zpívalo, podle mě, prázdné chanty. Prostě se mnou nijak nepohnuly a já jsem chtěl prostě vyprávět příběhy země hudbou, viděl jsem hudbu jako výborný prostředek k tomu přinést pohanství mezi lidi. Ne evangelicky, že bych se snažil změnit víru jiných lidí, jen jsem chtěl lidem otevřít oči. Kráse země, to byla moje řeč. A je to vlastně vtipný, hrát mě učil v osmi nebo deseti letech irský folkový hudebník, ale pak jsem šel hodně do heavy metalu. Miloval jsem AC/DC a Iron Maiden a Motorhead, takovéto věci. A tak jsem opustil svou akustickou kytaru, a protože jsem neuměl absolutně hrát na elektriku, ty pohyby mi nešly – stal jsem se na pár let bubeníkem v jedné rockové kapele. Trošku jsme s tím hnuli, s tou naší kapelou, ale víte, v kapelách je to složitý a nakonec jsme se rozpadli a – dokončený kruh – vrátil jsem se ke své akustice a konečně jsem našel způsob, jak přes folkovou hudbu, se kterou jsem vlastně začínal, vyjádřit sám sebe. Hudba je univerzální řeč. Když chcete porozumět pohanství, můžete si přečíst knihu, která vyjadřuje autorova slova. Ale chtěl jsem moct říct něco jako – když rozumím pohanství, poslechněte si i mou hudbu. A hudba v mých slovech vám řekne, co miluji. To vám snad ukáže, co dělám. Můžete se dozvědět o pohanství z různých zdrojů. Nepíšu knihy, píšu písně.

Přeložila Lithin

Novinky z pohanského světa

POHANSKÁ POLICIE VE VELKÉ BRITÁNII

V Británii se svoboda a práva pohanů posunuly zase o krok dále. Nasvědčuje tomu mimo jiné oprávnění policistů brát si dovolené na osm hlavních svátků – sabatů, stejně jako křesťané na Vánoce či Velikonoce. Na pohanských akcích v Británii se tak bude objevovat někdo, komu se říká „Pagan Cop“ (pohanský policista), od čehož si mnozí slibují ještě větší zážitky.

Více na: <http://www.dailymail.co.uk/news/article-1200069/Police-officers-practice-witchcraft-Pagan-Police-Association-religious-holidays.html>

RUSOVÉ NEZTRATILI SVOU STAROU VÍRU

Na internetu se objevily zajímavé články o „rodnověrcích“, žijících u středního toku Volhy, kteří stále následují své pohanské náboženství, stejně jako to dělali jejich rodiče a rodiče jejich rodičů. Máte-li zájem nahlédnout do života těchto lidí, kteří nikdy neztratili kontakt s přírodou, následujte odkazy.

Více na:

- <http://pluralism.org/news/article.php?id=22085>
- <http://www.bitememagazine.com/chat-crypt/viewtopic.php?f=10&t=9906>
- <http://fufor.twoday.net/stories/5547396/>

STONEHENGE NA ROZTRHÁNÍ

Svátek letního slunovratu byl oslaven letos na Stonehenge opravdu ve velkém. Na wiccanský obřad se přišlo podívat přes 35 tisíc lidí a to i přesto, že se odehrával za rozbřesku.

Více na: <http://www.timesonline.co.uk/tol/news/uk/article6547935.ece>

UPALOVÁNÍ V KENI

Už v minulém věstníku jsme zmiňovali africký animismus, který se dá považovat za jednu z nejživějších pohanských kultur, nejživějších pohanských náboženství. Tentokrát se však jedná o znepokojující zprávy o masovém upalování na území Keni z důvodu čarodějnictví. Že by doby inkvizice nebyly pouze temnou historií?

Více na: <http://news.bbc.co.uk/2/hi/africa/7415502.stm>

Připravila Lithin

DRUHÝ NEJSILNĚJŠÍ ÚPLNĚK V ROCE...

... nastane 6. Srpna. Měsíc putuje ve Vodnáři. Úplněk 02:54. Příliv je nejvyšší. První ze dvou nejsilnějších úplňků v roce.

Převzato z P)O(F

Tailtiu

*Holy Mother Tailtiu,
Forest Bane, Clover friend,
We call upon you now!
Foster Mother of Lord Lugh,
Your Games and Festival*

Have survived these thousand years!

Fir Bolg Queen, Daughter of Spain,

Wife of the slain King,

Slake Your thirst with whiskey, Lady!

We offer it to You.

(Sonoran Sunrise Grove, ADF)

*Posvátná Matko Tailtiu,
Zhoubo lesa, paní jetele,
Voláme tě!
Lughova vychovatelko,
Tvé hry a svátek,
přežily tisíc let!
Královno Fir Bolg, dcero Španělska,
ženo zabitého krále,
zažej svou žízeň whiskey, Paní!
Nabízíme Ti jí.
(volný překlad invokace spáchal Eurik)*

Tailtiu (též Tailtiu a jak je u keltských božstev obvyklé, lze narazit i na jiné variace) byla irská bohyně země, úrody, sklizně a hojnosti, adoptivní matka slunečního boha Lughy, kterého vychovávala společně s Manannánem mac Lirem.

Tailtiu bývá zmiňována jako dcera „španělského krále,“ ale dost možná je dcerou země, *Mag Mór* ve staré irštině znamená „velká pláň.“ Španělsko se navíc v některých textech zdá být symbolem země a

podsvětí, možná odtud plyne rozporuplnost různých pramenů. Bývá původem řazená mezi Fomoriány, rod, který vládl Irsku před invazí Tuatha Dé Danann. Byla královnou rodu Fir Bolg, manželkou Eochaida mac Eirca, který po ní, možná i z vděku za nesmírně bohaté věno, které mu přinesla, pojmenoval svůj skvostný palác. Místo, nesoucí její jméno, v Irsku dodnes existuje.

Fir Bolg, ke kterým se přivdala, jsou mytologicky též velmi zajímavým rodem. Byli čtvrtou vlnou dobyvatelů Erin. Původně se pět bratrů, žijících v otroctví v Řecku, mělo odebrat za svobodou do domoviny svých předků, Nemediánů. Cestou byli rozdělení, ale po úspěšném vylodění v Irsku se sešli v míru ve středu ostrova, v Taře. Rozhodli se, že si zem rovným dílem rozdělí na provincie Míde, Ulster, Leinster, Munster and Connaught. Tyto regiony a jejich hranice jsou Irsku uznávané dodnes.

Dle známého mýtu Tailtiu vedla svůj lid při mýcení velkého lesa, který se stal plání Brega – většinou dnešního kraje Meath, jedné z nejúrodnějších oblastí v Irsku. Právě na základě tohoto mýtu bývá považována za bohyni země, úrody a sklizně. Dle příběhu však úsilí vydobýt úrodnou půdu bylo tak nezměrné, že vysílené Tailtiu krátce po dokončení díla puklo srdce. Na smrtelné posteli požádala, aby na vymýcené pláni byly každoročně pořádány hry v jejím jménu. Uspořádání tohoto svátku se zhostil právě její adoptivní syn Lugh, a zorganizoval velké hry, závody koní a soubojový turnaj na její počest. Tento svátek se konal vždy od 1. srpna a v pohanských dobách oslavy trvaly nepřerušeně patnáct dní. Jednalo se o poslední velký keltský svátek před Samhainem.

Ve vesnici Teltown se svátek *Aonach Tailteann*, jako slavnost s hrami a trhy, pořádána na její počest, konal ještě sedmdesátých letech osmnáctého století. I v jiných oblastech, kde se Lughův svátek dochoval pod názvem Lughnasadh, byly v tento čas pořádány rozličné závody a hry. Tento svátek byl považován za ideální čas na svatbu, bylo také možné uzavřít tradiční „teltownskou svatbu,“

zkušební sňatek, který mohl kterýkoliv z manželů zrušit pouhým veřejným prohlášením o následujícím Beltainu.

Tento svátek spojený s Lughovou alegorickou svatbou. Existují domněnky, že součástí oslav byla i „*posvátná svatba*“, tedy rituální sexuální spojení, zajišťující dobrou úrodu a plodnost. Lze dohledat i interpretace, dle kterých byly součástí tohoto svátku promiskuitní spojení a poměrně divoké sexuální orgie, je ale možné, že podobné domněnky původně pochází z římských zdrojů, kde podobné praktiky skutečně nebyly neobvyklé.

Dochovaly se různé rituály spjaté s úrodou, zejména tvorba slaměných panenek, míchání posvěceného zrna z poslední otepi obilí do osiva na příští sezónu a další. Běžné bylo též obětovat zvíře nebo člověka ztělesňujícího ducha obilí, jehož tělo a krev měly moc oplodnit půdu a zajistit bohatou úrodu na další rok a také požehnání všem zúčastněným. Původně ženská božstva obilí byla postupně nahrazena symbolikou obilného krále, a proto také oběti těchto svátků byli většinou muži nebo zvířecí samci.

Eurik

Urbanšamanismus

Cílem této tohoto textu je zamyslet se nad pojmy urban šamanismus (UŠ) a tradiční (tedy osobně předávaný) šamanismus a zda pojem UŠ je v něčem odlišný oproti tradičnímu šamanismu. Nechci podbízet nějaká rozhodnutí, a doufám, že ze skutečností které zde vyložím, si každý utvoří závěr sám.

V první řadě je třeba definovat si, co tyto pojmy znamenají. UŠ je postmoderním animismem, který tvrdí, že nejen Matka Země - minerální, rostlinná a živočišná říše je živá, ale i umělecká díla, domy, elektřina, potažmo cokoli stvořené či přetvořené člověkem má své duchy s nimiž lze komunikovat a žádat je o pomoc.

Postup šamanské praxe se v principu neliší, jen urban šamani nemusí používat nezbytně buben a šamanský plášť ale třeba dvě ocelové trubky a džínsové oblečení. Zde bych rád podotkl, že ačkoli lze používat netradiční pomůcky, jejich příprava a zasvěcení bývá stejně náročné. Oba dva, šaman z předávané tradice i urban šaman, často vstupují do jiných světů pomocí transu a tam (nebo zde) komunikují s příslušnými duchy.

Další zdánlivý rozdíl se může jevit v cílech rituálů. Zatímco tradiční šaman se věnuje převážně léčení, hledá ztracené předměty, provádí rituály přechodu a radí lidem jak žít lépe v souladu s duchy, UŠ se zaměřuje na komunikaci s městskými a technokratickými entitami, tedy elektřinou, telefonními linkami, PC, finančními toky a pod. Ale co je to zlepšení dopravní situace, když ne pomoc bližnímu? Jaký je v principu rozdíl mezi silou elektřiny a silou vodního živlu? Podle mne, je zde práce odlišná pouze formou, ale rozhodně ne cílem, nebo výsledky.

Na tuto tematiku obvykle navazuje otázka odměny. Zatímco tradiční šaman obvykle pomáhá svým bližním, nebo vesnici, UŠ je obvykle praktikován pro zkušenosti, nebo vlastní prospěch. Tento rozdíl je samozřejmě dán přístupem okolí, zatímco tradiční šaman je v roli placené autority a specialisty na duchovno, v našem prostředí není zvykem chodit za čaroději s problémy které nás trápí, ale je zde kladen důraz na starost sám o sebe a sebevzdělávání. Ve výsledku bývají ovšem oba jedinci odměněni za dobře vykonanou práci ať již hmotně, nebo duchovními výsledky kterých dosáhnou.

Jeden ze zásadních prvků, který podle mne skutečně odlišuje tradiční šamanismus od UŠ je šamanská nemoc. Tento termín se používá pro soubor symptomů, v každé kultuře různých, podle kterých se určuje osoba, která je vyvolena duchy k tomu být šamanem (může se velmi různit od přežití smrtelného nebezpečí až po zdánlivé psychické poruchy nebo náměsíčnost). Zatímco v nepřerušovaných liniích je tato nemoc většinou nezbytná, u urbanšamanů se její význam i výskyt často vytrácí, či zanedbává. Samozřejmě není problém tuto nemoc individuálně nahradit, například sympatetickou formou, či zpětně dohledat, ovšem tento přístup se může jevit jako jdoucí proti principu „vyvolenosti“ jedince duchy a může to nabourávat autentičnost šamana. (je také otázkou, nakolik nám to v postmoderním přístupu vadí).

Tolik tedy k podstatným otázkám rozdílu a nyní bych se rád zamyslel nad možným vývojem dnešního urban šamana. Spousta lidí se spokojí s drobnou prací s jednotlivými entitami a vystačí si s tím, že jim semafor vždy rozsvítí zelenou, autobus na ně vždy počká, nebo že seženou práci a dostanou přidáno vždy tak, jak potřebují. Tyto pomoci jsou samozřejmě velmi přínosné, ale mohou způsobit zakrnutí a pocit, že UŠ slouží pouze k těmto praktickým účelům a chybí mu jakási komplexnost. Zde je na místě podotknout, že se velmi často zapomíná na možnost práce s celým souborem entit, ať již se jedná o plynutí kapitálu, vliv módy, nebo například street art. Je třeba uvažovat celistvěji a vytvářet novou tematiku k práci. Úspěšná komunikace s několika duchy

z jedince neudělá šamana, právě tato komplexní práce vede k pochopení celku a pomáhá pochopení nejenom města ale i oblíbených citátů jako jsou Solve et coagula a co je nahoře je jako to, co je dole.

člen spřáteleného Dávného Obyčeje Tygr

O objímání stromů

V korunách lipového stromořadí švelil vítr a mezi větvemi tu a tam problesklo odpolední slunce. Tráva byla ještě mokrá po dešti, jehož mračna pomalu mizela nad kopcovitou krajinou na východním obzoru. Cesta lemovaná starými kmeny vedla stále vzhůru. Na kraji pole mýjela poslední chalupy. Vysoký štíhlý mladík po ní pomalu kráčel a usmíval se do poryvů větru, který čechral jeho dlouhé tmavé vlasy. Tvář muže prozrazovala mládí těla i duše, jeho tmavé oči hladily pohledem každý ze stromů, který na své procházce minul. Jmenoval se Marek. Smál se, protože byla sobota a ve vzduchu vonělo vlhké a prosluněné jarní odpoledne. Smál se i díky tomu, že jeho cesta vedla do lesa, jehož první rostly na úpatí kopce, který již byl na dohled. Jako vždy se usmíval při představě, jak hovoří ke stromu a dotýká se ho. Všechny tyto věci ho naučila Vesna, dívka z města, která jezdila do vsi na víkendy a na prázdniny. Také díky tomu se občas usmíval, i když jak ho zrovna napadlo, důvodů k úsměvu vlastně nebylo příliš. Zatím, říkal si.

Napůl ztracen v myšlenkách pomalu překonal vzdálenost jednoho menšího obilného lánu, který jej dělil od prvních stromů jeho zamilovaného lesa. Když vstupoval do jeho stínu, rekapituloval si celé cvičení. Nebylo těžké ani komplikované jako některá jiná.

Napřed krátká meditace, kterou se tělo i duše otevře silám a dávným obrazům. Následuje cesta a naslouchání volání stromu, který je třeba najít a objevit. Až najdu svůj strom, pozdravím jej a prohlédnu si ho z různých stran, říkal si. Budu k němu hovořit a požádám ho o svolení k dotykům a společnému rozjímání. Mohu jej obejmout, mohu jej hladit, zkoumat a dívat se, naslouchat. Sednu si zády ke kmeni a zopakuji úvodní meditaci. Setrvám v ní tak dlouho, dokud nesplynu s jeho tělem i duší. Sestoupím do oblasti kořenů a budu hledat ducha stromu. Budu s ním rozprávět a vyměňovat si

vědomosti o světě, o lidech a stromech. Vrátím se zpět do svého těla, vstanu a poděkuji. Zanechám na místě obětinu a udělám krok odpoutání. Jak prosté.

Marek si představoval, jaké to asi dnes bude a hádal, který strom jej osloví. Vesna ho vždy nabádala, aby hledal listnaté, pravidelně rostlé, milé stromy středního stáří. Vždy mu kladla na srdce, aby se vyhýbal pokrouceným a nemocným stromům. Říkala mu, aby si nechal jehličnaté stromy na dobu, kdy bude zběhlý v duchovních cvičeních a více jistý a pevný v interakci s neviditelným světem. Břízy, duby, buky, lípy jsou pro začátek moc příjemné, Marku. Vyhýbej se vrbám, smrkům, akátům. Jak mu řekla, tak vždy činil.

Mezi tím došel mladík na rozcestí a vyhledal kámen, na kterém vždy sedával při meditaci otevření. Pohodlně se na něj usadil a jeho tmavé oči si chvíli prohlížely stromy a rostliny v jeho okolí. Brzy si uvědomil, že kámen, na kterém spočinul, je ještě vlhký po odpoledním dešti. Usmál se tomu a zavřel oči.

Uvolnil své tělo a soustředil svou pozornost na dech. Ponořil se do představ. Jeho tělo se stalo stromem, mohutným a pravidelně rostlým. Marek si uvědomil, jak snadné bývá navodit tyto představy, když se často opakují. Kmen stromu byl jeho páteří. Nad hlavou měl velikou stromovou korunu, jejíž větve se dotýkaly nebe. Pod svýma nohama nechal růst mohutné kořeny až do hlubin země. Nasával svými kořeny sílu z hloubky a nechal ji pomalu stoupat jako stříbrné a zlaté světlo. S každým nádechem nechal kořeny prostoupit větším a větším množstvím síly. Nechal ji stoupat kmenem, svou páteří. Více a více, až světlo zalilo celou spleť kořenů i kmen, který byl jeho tělem. Postupně nechal světlem zaplavit i větve nad svou hlavou a celou korunu stromu. Světlo padalo z listů a konců větví jako zlatý déšť všude okolo. Vsakovalo se do země, protékalo až do hloubek, odkud bylo opět nasáváno kořeny. Dokola, víc a více. Tak vznikla uzavřená smyčka síly, která jako

zlaté a stříbrné světlo pronikala kořeny a kmenem, Markovým tělem vzhůru do větví a z nich zase jako závoj spletený z proudů světla do hlíny a země v okolí. Byla nabírána zpátky, znovu a znovu.

Marek otevřel oči. Vnímal, jak se mu prohloubil dech a zостřily smysly. Pomalu se rozhlédl okolo sebe a zhluboka nasál vůni lesa. Jeho duše byla ztišená a vnímavá. Marek se postavil a pomalým pohybem odhrnul své dlouhé tmavé vlasy z obličeje. Aniž by přemýšlel o směru, vykročil mezi stromy. Šel jinudy než minulý týden, kráčel bezmyšlenkovitě do mírného stoupání a nechal vést své srdce neslyšeným a neviděným voláním stromu, který na něho někde čekal. Do sandálů mu postupně napadalo jehličí a bosé nohy mu připomněly, že les na letní slunce teprve čeká. Po několika minutách se zastavil. Připadalo mu, jako kdyby jeho duše chtěla jít jiným směrem. Chvilí stál na místě, aby zachytil a uvědomil si její touhu. Vydal se po vrstevnici skrz hustý porost mladých smrků. Větve ho škrábaly na rukou a jejich suché kousky mu padaly do sandálů i za jeho tričko. Větev šlehla Marka několikrát přes obličej, až prskal a smál se. Ne, nikdy to nemůže být dokonale příjemné.

Když vyšel ven z houští, spatřil překrásný dub, v jehož okolí rostlo ještě několik mladších doubků. Marek stál a díval se. Věděl, že dál už jít nemusí. Odložil na zem svůj chlebník, v němž měl připravenou obětinu i svůj zápisník. Zul si dokonce i své sandály.

„Bud' zdrav“, pronesl směrem k největšímu z dubů.

„Jsem Marek. Žiju tady nedaleko. Přišel jsem se naučit něco o vás, stromech. Přišel jsem za tebou. Chtěl bych se od tebe něco dozvědět, dotýkat se tě a obejmout tě. Mám rád stromy, jsem jejich přítel. Nejsem jako ti, co přijíždějí s vraždícími stroji. Přicházím v míru, jsem váš spojenec. Žádám tě o tvoje svolení.“

Jak mluvil, obešel při tom dub třikrát po směru hodinových ručiček. Nyní stál v jeho těsné blízkosti. Chvilí se vůbec nehýbal a bedlivě pozoroval strom. Mluvená řeč a obraz jdou ruku v ruce,

říkala mu jednou Vesna. Žádný strom vlastně doopravdy nevidíš, dokud na něj nahlas nepromluvíš. Opravdu to tak bylo. Marek na jednu viděl více a věděl, že svolení dostal. Mírně se uklonil na znamení díků a respektu. Všechny pohyby dělal pomalu a s citem.

Dotýkal se živé dubové kůry konečky svých prstů. Obcházel strom a díval se „dovnitř“. Hladil kůru dlaněmi a přejížděl po kmeni zápěstím a tu a tam se jej jemně dotkl tváří. Na Markově tváři byl soustředěný výraz a jeho tmavé bystré oči hleděly někam skrz. Když objal strom, položil levou ruku spíše dolů a pravou nad svou hlavu. Vesna mu také poradila, aby si různé polohy rukou vždy vyzkoušel a pokaždé vnímal rozdíly a vedl si o tom záznamy. Nikdy by ale neměl nevynechat tu polohu, kterou ona doporučila. Levá ruka dole a pravá nahoře. Možná zjistíš, že cítíš nejvíc z jeho síly v jiné poloze, ale tahle se osvědčila mě, řekla mu Vesna. Můžeš jí opustit, ale pouze pokud objevíš něco, co funguje lépe, než to na co jsem přišla já. Vesna také vždycky říkala, že je třeba být zdrženlivý s dotyky přímo čelem a spíše se jím je vhodné vyhýbat. Dokud ke stromu mluvíš, Marku, měl bys jej i „vidět“. Ve tvém čele sídlí vnitřní zrak a buď s ním raději opatrný, dokud si nebudeš v mnoha věcech hodně jistý.

Když se Marek nabažil síly statného dubu a důkladně jej prozkoumal, sedl si na zem. Opřel svá záda i hlavu o mohutný kmen a zavřel oči. Vrátil se zpět k úvodní meditaci a celý postup opakoval. Kořeny, kmen, koruna a zlatavě stříbrný déšť síly. Spolu se svým stromem nasával živiny z hlubin země a pomalu tak s ním splýval. Světlo stoupalo jeho kořeny ze země vzhůru až do nejvyšších větví a padalo zpátky k zemi.

Marek nechal pomalu klesat svou duši a pozornost do oblasti kořenů. Nechal k sobě přicházet obrazy...

Věděl od Vesny, že žádné setkání s duchem stromu není nikdy stejné, protože každý člověk i každý strom je individualitou. Lidé i stromy se přitom stále proměňují a jsou součástí vyššího celku. Proto je třeba vždy sestupovat dovnitř stromu a do jeho hloubky bez konkrétních očekávání a být otevřen všemu, co může přijít. Marek již viděl duchy různých stromů nejrůznějších podob. Již se setkal s tančícími vílami, skřítky, oživými pařezy, mužíčky z listů, s motýly s dívčí hlavou, s duchy kteří vypadali jako pohled do kaleidoskopu, i s duchy kteří vypadali jako éterické bezpohlavní bytosti. To vše již viděl a zažil i mnohem více. Věděl, že existují milióny variant, jak je možné se setkat se stromovými bytostmi a že říše neviditelných lesních tvorů je obrovský nezmapovaný svět, který má vlastní pravidla, vlastní běh času a že stromy mají odlišnější vnímání světa, než jak si většina lidí vůbec dokáže představit.

Existuje spousta témat, o kterých lze s bytostmi stromů, ale i jiných rostlin, hovořit. Vesna na začátku poradila Markovi jen několik málo otázek pro inspiraci a další ponechala jeho představivosti a momentální inspiraci. Marek nikdy nelitoval, že do lesa chodil bez předem sestaveného seznamu dotazů a námětů. Miloval kouzlo okamžiku, které dokáže objevit témata a informace, na které by nad tužkou a zápisníkem v teple svého domova nikdy nepomyslel. Jak vnímá strom čas? Jak vnímají lesní bytosti prostor? Kde se v lese nacházejí místa síly? Co se stalo tehdy a tehdy z pohledu stromů? Jak spolu stromy hovoří? Jaké je tajemství toho či onoho písmene oghamové abecedy? Mají stromy své Bohy? Tolik možných otázek a odpovědí!

Marek se pomalu vracel do svého těla. Vědomě se odděloval od stromu, o jehož kmen se stále opíral a pozvolna otevíral oči. Nechal svou duši, aby se pomalu vrátila z hloubky stromu a vrátila se k němu.

„Marku, pojd' ke mně, vrať se,“ šeptal a dotýkal se svého vlastního těla. Potom pomalu vstal a otočil se. Pohlédl do rozložitého větvoví a při tom nahlas poděkoval svému stromu. Zvedl ze země

svůj chlebník a vyndal z něj několik sušenek a rajske jablko. Obojí zahrabal rukama mělko do země ke kořenům statného dubu. Vnímal při tom příjemný chlad a vlhkost hlíny a tlejícího listí. Jeho vůně jej opět přiměla k úsměvu. Marek se uklonil na znamení úcty a díky. Již ale nehovořil nahlas. Přesně jak mu říkala Vesna. Obdarováním stromu obnovuješ oddělenou existenci člověka, sebe sama. Nyní již nemluv nahlas, protože se vracíš zpět do světa lidí. Je čas návratu. Tento okamžik je dobré stvrdit jedním rázným krokem směrem, odkud jsi ke stromu přišel. Říkám tomu krok odpoutání. Měl bys vědět, že stromy milují lidskou sílu tak, jako my milujeme tu jejich. Je dobré být opatrný a vždy se důkladně odpoutat. S úctou, ale zároveň s rozhodností. Buď důkladný. Marku... slyšel jsi už někdy nějaký příběh, v němž lidé zmizely uvěznění v dutině stromu? Ne? Jednou zkusím nějaký povyprávět, až se opět sejdem s ostatními.

Marek krácel cestou zpět ke svému kameni. Uvědomil si, že se již mírně ochladilo. Odpoledne se pomalu chýlilo k podvečeru a slunce rychle ztrácelo na síle. Byl sice krásný teplý den, ale jarní večery byly ještě velmi studené.

Posadil se na svůj kámen a znovu si na chvíli vybavil před svým vnitřním zrakem uzavřenou smyčku síly tak, jak ji viděl na začátku úvodní meditace. Otočil směr proudění zlatostříbrného světla a nechal energii stékat zpátky do země. Odpočíval. Ruce měl položené na kameni, k jehož tíze a pevnosti obrátil svoji pozornost. Soustředil se na hranice svého těla a na místo, kde se jeho nohy dotýkaly země. Když skončil, zhluboka se nadechl a vstal.

Usmíval se, protože byl spokojený a celý zážitek byl docela příjemný. Usmíval se také proto, že se měl nyní vrátit zpět do vesnice a uzemnění síly provést ještě důkladněji tak, jak to měl rád. Přesně jak ho to učila Vesna – jídlem a pitím. Usmíval se i z toho důvodu, že v hospodě na návsi nepochybně potká své kamarády a sousedy. Chvilí s nimi pobude a poklábosí o obyčejných věcech. Vypije si jedno nebo dvě piva a vrátí se k rodině.

Čekal jej příjemný večer nad svým zápisníkem a ve společnosti lidí, které měl rád.

POZNÁMKY AUTORA:

Komunikace se stromy a rostlinami je poměrně známý fenomén, který vychází ze staré šamanské či animistické (chcete-li) představy, že každá věc má svou duši. Mnoho bylo na toto téma napsáno a pro čtenáře jistě není problém učinit si na toto téma krátkou rešerši, chce-li znát z teorie více. Za dávných dob byly stromy, osamělé balvany, studánky či řeky předměty uctívání a byly jim přinášeny obětiny. Hádáte správně, ani na toto téma se nechci pouštět do teoretických pojednání. Cvičení popsané v této povídce jsem postupně rozvinul na základě těchto představ, které pochopitelně sdílím, částečně vzniklo i na základě poměrně malého množství čteného materiálu a především na základě mnoha podobných zážitků se stromy. Nedivil bych se, kdyby existovalo v jiných knihách v mnohem detailnějším provedení. Myslím si, že k podobnému postupu dojde většina lidí, kteří začnou mluvit a komunikovat se stromy dotykem. Celá věc mně osobně připadá velmi přirozená.

Toto cvičení lze úspěšně provádět také ve skupině. Bylo úvodní součástí programu BMWC 12 a odzkoušel jsem jej také se skupinou přátel ze zahraničí. V případě společného „objímání stromů“ doporučuji, aby úvodní meditaci dělali všichni společně a následně šel každý sám za svým stromem. Celý prožitek je více intimní, než jak může napovídat popis vpletený do Markova krátkého příběhu. Je nezbytně nutné, aby byl každý sám a nikým nepozorován. Při společném cvičení je dobré, aby všichni mlčeli, dokud se opět nesejdou a nepohovoří si o svých zážitcích a zkušenostech. Za samozřejmé se považuje, že každý sdílí jen to, co sdílet chce. Byl jsem překvapen, jak velkou část si lidé raději nechávají sami pro sebe. Toto je třeba bez výjimky respektovat.

Tento krátký příběh a popis k „objímání stromů“ jsem sepsal na žádost Libereckých pohanů (zejména Ingolfa), jimž je tímto věnován.

Marek a Vesna jsou fiktivní postavy, jejich podobnost se skutečnými lidmi (je-li nějaká), je čistě náhodná.

Přeji příjemné a bohaté zážitky.

Jakub Achrer

Císařovna

POPIS

Císařovna je archetypální Matka Země, Anima, ženský princip. Je plnoštíhlá, pravděpodobně těhotná a je obklopená svěží zelení a poli zralé pšenice. Pod jejím křeslem leží srdcovitý polštář se symbolem Venuše a její splývavé šaty jsou ozdobené granátovými jablky, symbolem plodnosti. V lese za ní svobodně teče řeka – symbol života. V pozvednuté ruce drží žezlo, které demonstruje její sílu a moc nad pozemskými věcmi.

Císařovna, Déméter, Matka Země, Freyja, Bohyně plodnosti. Ovládaná Venuší, planetou lásky, kreativity, plodnosti, umění, harmonie, luxusu, krásy a půvabu. Trojka znamená spojování protikladů za účelem vytvoření třetího. Na sobě má korunu s dvanácti hvězdami, reprezentující Zodiak a její nadvládu nad časem. Žezlo taky ukazuje na dominanci nad stvořeným světem. Tam, kde Velekněžka vládla intelektuálnímu světu a světu znalostí, Císařovna vládne světu smyslů. Voda v pozadí je symbolem podvědomí. Pšenice je zasvěcená Isis a cypřišové stromy Venuši. Perový náhrdelník je také symbolem Venuše (Afrodítě), stejně jako lístky myrty na koruně. Runa spojená s touto kartou je Fehu.

VÝZNAMY

Císařovna naznačuje, že do vašeho života brzy vstoupí nová životní síla. Může to být jenom zázračná jiskřička; může to být i víc. Můžete, ale nemusíte vědět, kdo vám poskytne toto štěstí. Zjistíte, že nejste sami, že jste hlídáni. Co vypadá jako náhodné štěstí, může být ve skutečnosti výsledek několika dobrých rozhodnutí, které jste udělali. Teď je řada na vás, aby věci šly, jak by měly, abyste byli

požehnaní a bylo o vás pečováno. Uvolněte se a pamatujte, že jste v dobrých rukou a že si zasloužíte takové milující objetí.

Tato karta znamená materiální hojnost a prosperitu. Taky poukazuje na rovnováhu a stabilitu v životě. Císařovna je otevřená osoba a je schopná být přímá v mnoha situacích. Pro umělce znamená, že jejich sen o kreativních projektech bude uskutečněn.

Nové nápady a projekty budou provedeny a vyústí v úspěch všech vašich projektů a zájmů. Je to symbolika manželství a reprezentuje ženskou postavu. Jste nespokojení, protože něco ve vašem životě chybí nebo se to nedostává, anebo protože chcete najít tvořivost, smysluplnou nebo naplňující činnost, ale nevíte co. Tohle není čas přemýšlet, jednat nebo dělat. Už jste přetížení a mentální činnosti vám nedají, co potřebujete. Další pokusy následovat váš intelekt nebo rozumovou část mysli způsobí jenom frustraci nebo vás zavedou z cesty.

Tvořivost. Potřebujete dát život něčemu, co ještě nikdy nebylo. Abyste mohli, napojte se na váš tvořivý potenciál. Buďte tak něžní k sobě i k vašemu novému výtvoru, jako by šlo o dítě. Užívejte si bohatství přírody. Císařovna a Velekněžka jsou dvě poloviny ženského principu ve Velké Arkáně. Císařovna zastupuje tu plodnou, život dávající Matku, která vládne úrodě Přírody a rytům Země. Z ní pochází všechna smyslová potěšení a hojnost nového života ve všech formách. Císařovna vás povzbuzuje, abyste posílili svoje spojení s přírodou, protože tvoří základ vašeho bytí. Příliš často nás komplikace a potěšení odvádějí daleko od našich kořenů. Dovolte císařovně připomenout vám, že máte stát pevně na nohou zakořeněných do země.

Ve výkladech může Císařovna odkazovat na kterýkoli aspekt mateřství. Může být samostatnou matkou, ale jako karta Velké Arkány, zachází taky dál za charakteristické rysy mateřství k jeho esenci – vytváření života a jeho výživě skrz milující péči a pozornost. Císařovna může taky zastupovat

neomezenou hojnost všech druhů. Nabízí roh hojnosti plný příjemných věcí, především těch smyslových – jídlo, potěšení a krása. Může naznačovat materiální odměnu, ale jenom s pochopením, že bohatství jde ruku v ruce se štědrým a otevřeným duchem. Císařovna vás žádá, abyste objali princip života a užívali si jeho štědrou vlídnost.

Vaše snahy ožijí v lůně, dozrají a přinesou vám ovoce; jste požehnaní mateřskými, ochrannými silami nebo vlivy. Jste ukotvení v materiální rovině, což je stabilizující vliv, ale přesto můžete dosáhnout k vyšším rovinám vědomí.

Moudrost ženského principu spočívá v práci ve vašem životě. Otevřete se úrodnosti země a najděte bohatství ve svém životě. Dovolte tvořivosti, aby proudila skrz vás. V tiché meditaci se otevřete hvězdám nad svou hlavou, abyste dostali moudrost Bohyně. Vyrovnajte se se svým vnitřním dítětem a najděte blaženost.

Je třeba být otevřený novým situacím s vřelostí. Soucit a tolerance jsou na předním místě. Uzemňování energií. Vytváření krásy a půvabu v každodenním životě. Věnování pozornosti energii a vývoji situace.

Afirmace: „Dávám život svým výtvorům s radostí. Miluju je a pečuju o ně do naplnění.“

Císařovna může naznačovat těhotenství. Jelikož je vášnivý, starostlivý, citlivý protějšek mužského Císaře, ženská Císařovna zesiluje, zdůrazňuje péči, růst a citění. Vnímá věci, oceňuje krásu v jednoduchostech. Je jí dobře přírodě. Je trpělivá a pouze následuje cykly Vesmíru (nechává vládu na Císaři). Dívá se, jak se roční období mění, proudy přicházejí a odcházejí, měsíc se proměňuje skrz Pannu, Matku, Stařenu. A cítí každý okamžik, může dosáhnout a pochopit každý okamžik, stejně jako měnící se cykly, a ví, že jednoho dne budeme těmto cyklům čelit znovu. Je moudrá.

RITUÁL

Když máte sen, který si chcete splnit, vezměte polovinu vaječné skořápky a postavte ji na talíř naplněný hlínou. Naplňte skořápku solí a v noci za novu do ní zasad'te semínko libovolného výběru. Zatímco ho budete láskyplně zasazovat, opakujte tato slova: „Zasazuji semínka mých snů do úrodné půdy mé představivosti a sklídím žně lásky, tvořivosti a harmonie.“

Zdroj: <http://www.biddytarot.com/major/empress-html>

Přeložila Smrtka

Bylinkářství

V minulém čísle věstníku jsme se dozvěděli, základní metody zpracování bylinek. Dnes se dostáváme k poněkud pokročilejším.

KRÉM

Krém je směs vody s tukem nebo olejem, která změkčuje kůži a vstřebává se do ní. Dá se snadno, vyrobít při použití emulgační masti (k dostání v lékárnách), což je směs olejů a vosku, které se mísí s vodou. Podomácku vyráběné krémy vydrží několik měsíců. Jejich životnost prodlužujeme uchováváním na chladném místě nebo v lednici. Krémy vyrobené z organických olejů a tuku se kazí mnohem rychleji. Uvedený postup je vhodný pro většinu bylin.

STANDARDNÍ MNOŽSTVÍ

150g emulgační masti, 70 ml glycerinu, 80ml vody, 30g sušené byliny.

NAČINÍ

Skleněná mísa a pánev, vařečka nebo dřevěná obracečka, plátěný nebo mušelinový sáček, mísa, malá stěrka, malé vzduchotěsné nádobky na skladování.

1 V míse nad pánví s vařící vodou rozpustíme tuky s vodou, přidáme bylinky a mírně zahříváme po dobu tří hodin.

2 Směs vylisujeme s vlijeme do mísy. Necháme za neustálého míchání vychladnout.

3 Pomocí malé stěrky naplníme krémem skladovací nádobky. Nejprve dáme trochu krému kolem stěny sklenice a pak naplníme střed.

MAST

Mast obsahuje pouze oleje nebo tuky, ale žádnou vodu a na rozdíl od krému se kůži nevstřebává, ale utváří na ní vrstvu. Masti jsou vhodné v případě, kdy je kůže zeslabená nebo změkklá, nebo je-li zapotřebí ji chránit před dalším provlhnutím, jako je tomu například při opruzení u kojenců. Masti se kdysi připravovaly ze živočišného tuku, ale hodí se i vazelína nebo měkký parafín.

STANDARDNÍ MNOŽSTVÍ

500g vazelíny, tuku nebo parafínu, 60g sušené byliny.

NÁCINÍ

Skleněná mísa a páněv, vařečka, plátěný nebo mušelinový sáček, džbán, skleničky s víčky.

1 Rozpustíme parafín nebo vazelínu v míse nad pánví s vařící vodou, vmícháme byliny a zahříváme asi dvě hodiny nebo do té doby, až byliny zkrehnou.

2 Směs vlijeme do plátěného nebo mušelinového sáčku připevněného dobře gumičkou nebo provázekem k okraji džbánu.

3 Navlečeme si gumové rukavice protože je směs dosti horká!! A vymačkáváme již přes sáček do džbánu.

4 Přecezenou směs nalijeme rychle, dokud je ještě teplá a tekutá do čistých skleniček.

OBKLAD

Používá se často k urychlení hojení rad nebo svalových zranění. Je to jednoduše kousek látky namočený v horkém extraktu z bylin a přiložený na bolestivou část těla. Při bolestech hlavy se někdy

používá studený obklad. K obkladům lze používat jak nálevů, odvarů, tak vodou ředěných tinkturou.

Jako látku lze používat bavlněnou nebo lněnou tkaninu nebo gázu.

STANDARDNÍ POUŽITÍ

Použije se standardní nálev či odvar.

NÁČINÍ

Kousek látky, mísa.

1 Kousek čisté, tkaniny namočíme v horkém nálevu nebo v jiném bylinném extraktu.

2 Obklad přiložíme na postiženou oblast. Když vyschne, opakujeme postup opětovným namočením do horké směsi.

ZÁBAL

Má podobné účinky jako obklad, ale používá se k němu celých bylin a nebo pouze tekutého výtažku.

Zábaly se všeobecně používají horké, ale dobře mohou posloužit i chladné, čerstvé listy. Čerstvé byliny se mohou nasekat v mixeru nebo je 2-5 minut vařte v troše vody. Ze sušených bylin lze připravit odvar nebo prášky a mísit je s trochou vody v plastu.

STANDARDNÍ POUŽITÍ

Použije se dostatečné množství byliny, aby se mohlo pokrýt postižená oblast, zábal vyměníme každé 2-4 hodiny nebo klidně i dříve.

1 Čerstvé byliny rozmixujeme nebo povaříme, vymačkáme z nich přebytečnou tekutinu a rozprostřeme je na určenou oblast. Kůži je dobré navlhčit olejíčkem, aby se bylina nepřilepila.

2 Zabal pečlivě převážeme pruhem gázy nebo bavlny, aby dobře držel na místě.

DLAŠÍ LÉČEBNÉ PROSTŘEDKY Z BYLIN

MASÁŘNÍ OLEJ

Většina silic dráždí pokožku, měly by se proto před použitím k masážním účelům naředit. Jako olejový základ je nejvhodnější olej mandlový nebo z pšeničných klíčků, pokud je však nemáme po ruce, postačí i slunečnicový. Všeobecně přiměřená dávka je 5-10 kapek silice do 20 ml jedna polévková lžice) oleje. Jakmile již takto silice jednou naředíme, brzy se zkazí, připravují se proto směsi podle potřeby.

Olej je však i vhodný pro použití lokálních potíží, jako jsou bolavé klouby nebo kašel. Olejíček se vmasíruje na postižená místa. Za určitých podmínek je velice vhodný např.: olejíček z kostivalu na pohmožděniny a naražená místa.

KRÉMY A MASTI Z LÉČIVÝCH OLEJŮ

Léčivé oleje připravené extrakcí zatepla nebo za studena lze zahustit včelím voskem a bezvodnatým lanolinem a připravit z nich masti, nebo včelím voskem, bezvodnatým lanolinem a tinkturou z bylin a připravit také krémy.

Pro přípravu krému rozpustíte 25g včelího vosku nebo s 25 g bezvodého lanolinu, přidejte 100 ml léčivého oleje a 50 ml bylinné tinktury, přecedíte, zamíchejte a uložte. Poté postupujeme jako u normálního krému.

Pro přípravu masti rozpustíme 25 g včelího vosku s 25 g bezvodnatého lanolinu a přidáme 100 ml vylouhovaného oleje. Nalijeme ještě za tepla do čistých, tmavých skleniček a dáme vychladit.

INHALACE

Jsou ideální při dýchacích potížích, zánětů nosních dutin nebo astmatech. Dáme do mísy 1-2 polévkové lžíce sušené byliny a přelijeme jí vařící vodou. Je důležité pořádně se naklonit nad mísu a hlavu si překrýt velkým ručníkem či utěrkou. Inhalujeme tak dlouho, dokud voda nevychladne. Doporučuji dalších 30 minut po inhalaci odpočívat a nevycházet z místnosti do chladného prostředí.

LEČIVÁ VÍNA

Tímto jednoduchým postupem se získá směs, jejíž užívání je velmi příjemné. Obzvláště se hodí u kořenů, které jsou nevalné chuti. Vložíme 500g rostliny do velké sklenice a zalijeme dvěma litry kvalitního spíše červeného vína. Rostliny musí být potopeny celé, jinak začnou plesnivět. Sklenici zakryjeme a necháme 2 týdny v klidu. Nejlépe někde ve spíži. Užíváme v dávkách, které odpovídají sklence scherry. Proto nikdy nezkoušejte vypít léčivé víno najednou třeba s přáteli, má to neblahé následky.

PRÁŠKY Z BYLIN

Byliny lze užívat jako prášky, které rozmícháme ve vodě nebo jimi posypeme jídlo. Jejich příprava je velmi snadná rostlinu nebo kořen usušíme a poté rozdrtíme v hmoždíři na jemný prášek. Ten je vhodné skladovat v tmavých nádobkách bez přístupu vzduchu.

Použití je také velmi snadné, ale i zde platí pravidlo 3, to je 3 denně maximální dávky. Dávka je 1 čajová lžička do sklenice, ale musí se brát ohled na druh byliny, spíše se řídíme instinktem a zkušeností. Do jídla přidáváme dle chuti. Někdy můžeme použít prášku k vytvoření nálevu.

KOUPELE

Přidáme do koupele 0,5 l nálevu nebo odvaru, ale záleží hlavně na velikosti vany a množství vody.

Bernard

Co je Pohanství

Stránky PFICz mě velmi inspirovaly, tak jsem se rozhodl taky sepsat úvahu či něco podobného na tohle téma. Sám jsem dosti animistického vyznání, takový šintoismus švihnutý panteizmem dalo by se říct, tak to bude možná dost zavánět tímto názorem (a silnou negací křesťanství), což mi doufám odpustíte.

Měl-li bych „pohanství“ definovat způsobem, jenž by vystihoval především jeho duchovní náplň, pak jakožto „náboženství uctívající a vycházející z života“. Abrahámovská náboženství jako taková mi připadají od života dosti odtržená, už jen svými vnějšími projevy. Pohan si je vědom přirozenosti, nesnaží se jí popírat, přijímá ji a nechává se jí vést. Nedoufá alibisticky ve spasení kýmsi jen za to, že se bude modlit a všeho litovat.

Celkově bych si troufal říct, že pohan o nějaké spasení nestojí - nepřipadá mu, že by něco takového potřeboval, neboť vidí život v celé jeho kráse. Je si vědom svých chyb a ví, že bezpředmětná lítost nepřivedená ve skutek ničemu nepomůže.

Pohanství vyplývá z života a ze světa, je si vědomo proměny, začátku a konce, cesty od jednoho ke druhému, cíl není důležitý, protože ví, že vše se jednou promění. Jako had se vlní po cestě života, následuje ho, nesnaží se mu vnutit svůj smyšlený řád, snaží se od něj učit, využívat ho, aniž by ho poškozovalo, a z toho vše vychází.

1. Úcta k životu jako takovému.
2. Úcta k rodině, kruhu, který nám (v ideálním světě) předal tradici, všemu nás naučil, předal nám náš jazyk a umění.
3. Úcta k bohům, kteří jsou našimi „staršími sourozenci“, v rodině života.
4. Plynutí společně s životem a nenarušování jeho koloběhu.

To jsou podle mě čtyři základní znaky, společné prakticky všemu pohanství, archetypální základ víry nás všech „Starověrců“.

Nevím, co bych k tomu dál mohl dodat, snad jen - bohové s vámi.

Černozub

Witches chants (Čarodějnické popěvky) – díl VIII. –

„IN THE MOONLIGHT“

In the moonlight *(v měsíčním světle)*

Listen to the Lord and Lady *(slyš Pána i Paní)*

Cauldron children... *(děti kotle)*

Chant v MP3: http://www.edisk.cz/stahni/43328/07-Track-07.mp3_3.36MB.html

Pro toto číslo věstníku jsem vybral jednoduchý, ale krásný popěvek pro tiché letní noci v borových hájích nebo rozlehlých lukách. Je o rozjímání, naslouchání a meditaci. Je o samotě a zároveň společenství. Je i o pokoře a smíření se světem. Zkuste se vydat za měsíční noci do lesa a na chvíli se zastavit, jen se dívat na měsíc a poslouchat zvuky lesa...najednou se svět změní. Drsný a tvrdý každodenní život se rozplyne a vy najednou stojíte v říši snů, bohů, mýtů, pohádek i hrdinů. Ve světě za závojem, který se zjeví každému, kdo o to požádá. Tam můžete načerpat síly, popřemýšlet o sobě a o světě. Na chvíli se ponořit do vlastního příběhu.

Právě pro tuhle chvíli je tenhle popěvek. Nečekejte na nic a vyražte za svitem měsíce do lesa. Já tam byl právě včera a opravdu to stojí za to...

Jožka

Pohanská tvorba

NEOKORTEX V PLAMENECH

Dneska už je moc
pozdě na zapomínání.

Dost času na lásku
a brzy na smilování.

Plýtvám časem každým krokem,
plýtvám rád
a hladce

vás v tom vždycky
překonám...

Jasně a krátce:

V hlavě toho drzého
chlapce,
co říká si

já
srazilo se pár náhodných myšlenek
a sanitky zběsile krouží okolo míchy,
doktoři v bílých pláštích lomí rukama.

Už je asi nezachráníme, ne ne...

Sakra.

Tyhle byly dneska poslední.

Ale co, říkám si,

rakev už vybranou mám

a děti (asi)

žádný...

Úsměv prázdný,

hubu zato plnou

keců - olé!

Závěť at' napíše někdo

jinej,

já si budu už tam

dole

...hrát záda u kotle.

Při psaní této básně nezemřelo

žádné zvíře, ale pár mých dalších neuronů

už je pod drnem.

At' odpočívají v pokoji

v křemíkovém nebi.

Squat the World

Proběhlé akce PFI

PÁR SLOV O TOM, JAKÝ BYL PAGANCON 2009

Je pátek, přibližně osm hodin ráno, a v Chotěboři usíná osmý den Festivalu Fantazie. Zároveň s tím začíná první den linie PaganConu a my všichni jsme zvědaví, jak široké obecnstvo zareaguje na přednášky, které jsou v nabídce na příští dva a půl dne.

Vezmeme-li v úvahu naši snahu zaspamovat celou budovu Kulturního domu letáčky a použité osvědčené psychologické metody (slovo „sex“ v nadpisu atp.), úspěch linie nalákat nové tváře byl velmi dobrý. Přednášející měli za sebou povětšinou několik zkušeností se semináři i bohatou magickou praxi a bez výjimky byli zajímaví pro posluchače všeho druhu. Objevilo se několik zapálených diskusí a podněty přšely i z řad laiků.

Celková uvolněná a tvořivostí nabitá atmosféra festivalu, linii jenom prospěla. Uprostřed přednášek o science fiction, fantasy či anime byla myšlenka magie přístupnější mnohem víc než v běžném životě, a to, podle mého názoru, z velké části přispělo k účasti, která přednášející, doufám, náležitě uspokojila.

Jako jediné výraznější negativum bych viděla možný vedlejší efekt moderované diskuse v hlavním sále, na kterou se dostavilo poměrně velké množství ne-pohanů a dokonce i skupinka křesťanů (*Beseda o Satanismu*). Jako člověku, který se mezi pohany pohybuje už několik let, mi samotné dalo

trochu práce pochopit, v čem se myšlenky satanismu liší právě od pohanství, a jelikož jsem se v minulosti u nezasvěcených častokrát setkala s názorem, že je to jedno a totéž, trochu mě znepokojuje představa, že právě tato beseda takový názor jenom utvrdila.

Celkově bych ale PaganCon hodnotila jako přínosný a velice úspěšný; jak ze strany praktikujících, tak ze strany přednášejících, stejně tak z řad obyčejných posluchačů. Doufejme tedy, že se můžeme začít těšit na PaganCon 2010.

Smrtka

PRVNÍ BARDSKÝ VEČER

První ze série plánovaných večerů se uskutečnil 30. 5. 2009

v pražské kavárně Kabinet. Prostor se zdál být ideální.

Příhodný název, krásné prostředí, pohodlné posezení, dobré jídlo a pití. Bohužel když jsme se „rozbardili,“ narazili jsme na mírné nepochopení ostatních hostů, kteří seděli hned pod salónekem. Ten byl totiž oddělený jen několika metry vzduchu, ale žádnou stěnou. Naštěstí záhy se vše uklidnilo (včetně nás ☺) a pozdní odpoledne příjemně plynulo dál.

A jak se to stalo? Organizaci prvního večeru obstarali Bernard

a Pláň, kteří také vybrali téma s názvem Láska a smrt. Každý příspěvek se pak pohyboval v rozmezí tohoto tématu. A musím říct, že výsledná směsice byla stejně rozmanitá jako složení přítomných.

Většina z více než patnácti příchozích něčím přispěla do programu. Večer zahájil Bernard a pak jsme pokračovali a volně navazovali jeden příspěvek za druhým, až vzniklo jakési klubko básní, písni,

hudby a povídání. Básně střídaly zpěv, hra na nejrůznější hudební nástroje a ty zas vyprávění příběhů a samozřejmě i docela obyčejné popovídání si.

První bardský večer se vydařil nad očekávání organizátorů, což bylo hlavně díky všem přítomným. Je fajn vědět, že pořád existuje dost lidí, které baví víc témat než jen ta, s nimiž se běžně setkáváme. Úspěch se zkrátka nedá a nedá zapřít. Nakonec, proč by se jinak účastníci ptali po dalším bardském klání? A tak se druhý bardský večer uskuteční na podzim. Kdy, kde, a jaké bude téma, opět plánuje Bernard a Pláň. Jenže to zdaleka není všechno, co se chystá, více viz Projekt PFI: Bardská Gilda a Bardské podvečery.

Fotografii z 1. Bardského večera laskavě poskytl Bernard.

Amira

Budoucí akce PFi

7. - 9. SRPNA 2009 - VÝLET DO KRAJINY K. H. MÁCHY

Draží pohané, pohanky, čarodějníci a čarodějnice!

PFicz pro vás připravila další výlet za zajímavými místy naší české kotliny. Tentokrát se podíváme do Máchova Kraje a to do krásného okolí Máchova Jezera. Čekají nás výlety, zábava i zajímavý program.

KDY A KDE:

O víkendu 7. - 9. srpna 2009.

Sletíme se v pátek během odpoledne ve Starých Splavech a náš výlet zakončíme libovolně v neděli tamtéž. Kdyby se někdo nechtěl nebo nemohl dostavit už v pátek, může osedlat koště a přiletět až v sobotu ráno. Stačí se jen domluvit na místě a času, kde se sejdeme.

CO NÁS ČEKÁ A NEMINE:

V pátek večer podlehneme hýřivé zábavě v rytmu našeho starého známého boha Dionýsa. Podle počtu lidí buď u Airise doma nebo na nějaké z luk v okolí. Víno, shisha, zpěv...znáte to:)

V sobotu nás nejdříve dopoledne čeká výlet na vrch Šedina odkud je krásný výhled na Bezděz.

Úderem pravého poledne pak experimentální rituální magicko-pohanská invo/evo-kace Polednice, kterážto je naprosto dobrovolná a je třeba se k ní předem přihlásit, protože bude vyžadovat domácí přípravu a nebude to jen tak něco. Kdo se nepřihlásí, nebude se moci zúčastnit. Rituál připravují kluci z Blasphemionu – dotazy i přihlášky k tomuto rituálu proto směrujte ke Codymu –

cody@email.cz. Kdo se nebude chtít účastnit, může si alespoň odpočinout ve stínu stromů.

Po obědě ve Splavech vyrazíme do lesů k převisu, pod kterým budeme ze soboty na neděli spát.

Večer přijde na řadu rituál, který bude věnován tamní krajině a přírodě a také dílu a osobě

K.H.Máchy. Přípravuje a vede Jožka (TPM) se Smrtkou. Dotazy a nápady – jozka.petr@gmail.com

Po romantické noci pod hvězdami se ráno vydáme zpět do Splavů a hurá domů nebo různé after-party.

SEBOU DOPORUČUJEME:

Spacák, karimatku, celtu nebo tužší igelit, dobrou obuv i oblečení, pláštěnku nebo deštník, baterku, nůž, sirky, jídlo a pití, hudební nástroje, rituální oděv a pomůcky, ešus a cokoli jiného uznáte za vhodné. Hlavně nezapomeňte, že to všechno potáhnete sebou a že budeme spát v přírodě pod převisem.

JAK SE PŘIHLÁSIT:

Napište nám na czech@paganfederation.org, popřípadě se můžete hlásit na Pohanském otevřeném fóru nebo přes Facebook.

Těšíme se na vás a nemůžeme se dočkat dalších společných zážitků.

Náčelník Jožka, horský šerpa Airis a poledník Cody

Damh the Bard

MEZINÁRODNÍ POHANSKÁ FEDERACE A EASTWICK

VÁS ZVOU NA KONCERT

DAMH THE BARD

21. září 2009 od 19:30

Divadlo na Prádle, Besední 3, Praha 1

FENOMENÁLNÍ OSOBNOST POHANSKÉ HUDBY POPRVÉ V ČR!

Damh the Bard je Druid, který svůj duchovní prožitek vyjadřuje skrze hudbu, poezii a vyprávění příběhů. Vycházejíc z Bardské tradice jsou jeho představení a koncerty zábavné i poučné, utkané z pavučiny mýtů, pohody a pohanských písní, které mluví přímo k srdci, ale nikdy bez špetky humoru. Jako hudební vypravěč, Damh pracuje ve světě mýtů, který nemůžete jen tak spatřit, kde víly a skřítkové tančí o Svatojánské noci, kde stromy mohou mluvit a uvnitř kopců, které olizuje vítr, se skrývá Jinosvět. Ve světě, kde tě Bohyně vede na svém koni směrem k magii a Rohatý Bůh volá ze stínů zeleného lesa.

„HUDBA V MÝCH SLOVECH VÁM ŘEKNE, CO MILUJI A CO DĚLÁM.

NEPÍŠU KNIHY O POHANSTVÍ, PÍŠÍ POHANSKÉ PÍSNĚ.“

Oficiální stránky Damh the Barda: <http://www.paganmusic.co.uk/>

Vydaná alba: Herne's Apprentice, The Hills they are Hollow, Spirit of Albion, The Cauldron Born.

Prodej a rezervace vstupenek: pokladna Divadla Na Prádle, pokladna@napradle.cz, tel:

257 320 421, v music shopu U Džoudyho, Jugoslávská 7, Praha 2, I.P.Pavlova.

Po dohodě také na seminářích u Barbory Nádvorníkové. Cena: 250 Kč

Produkce a PR: Barbora Nádvorníková, barbora@eastwick.cz, tel: +420 604 700109,

Radka Prošková, radka.proskova@palacakropolis.cz

Další informace: PFIcz, www.pohanskafederace.cz, czech@paganfederation.org

Damh the Bard

21. září 2009 od 19:30 Divadlo na Prádle, Besední 3, Praha 1
Fenomenální osobnost pohanské hudby poprvé v ČR

Výjimečná postava tzv. „pagan music“ Damh the Bard je druidem, bardem a vynikajícím folkovým muzikantem z Anglie, který svou hudbou vypráví mýty a příběhy země, ze které pochází. Jeho písně jako Lugnasadh, Spirit of Albion nebo Isis Unveiled, oběhly celý pohaný svět a my vás nyní s radostí zveme na jeho pražský koncert.

„Hudba v mých slovech vám řekne, co miluji a co dělám. Nepíšu knihy o pohanství, píši pohanské písně.“

Oficiální stránky Damh the Barda: www.paganmusic.co.uk

Prodej a rezervace vstupenek:

Pokladna Divadla Na Prádle, pokladna@napradle.cz, tel: 257 320 421.

Music shop U Džoudyho, Jugoslávská 7, Praha 2, I.P.Pavlova.

Po dohodě také na seminářích u Barbory Nádvořníkové. **Cena: 250 Kč**

Další informace: PFICZ, www.pohanskafederace.cz, czech@paganfederation.org

Produkce a PR: Barbora Nádvořníková, barbora@eastwick.cz, www.eastwick.cz, tel: 604 700 109

Radka Prošková, radka.proskova@palacakropolis.cz

Mediální partner koncertu: Radio Ethno

Další informace o Damh the Bardovi najdete v úvodním článku našeho věstníku – 3. díle rozhovoru.

PROJEKT PFI: BARDSKÁ GILDA A BARDSKÉ PODVEČERY

Pořádání cyklu bardských večerů se jeví být troufalým, možná až vyzývavě drzým nápadem.

Copak několik nadšených amatérů se vůbec může

nazývat bardy? Jak si asi takový večer představují?

Kdo by tam měl nebo chtěl jít? A neméně důležitá

otázka, co tam asi ti lidé dělají?

Měli by si hned zpočátku přiznat, že to může být

větší sousto, než tuší a básnit si potají v lesích a

zpívat snad jen ve sprše. Jenže navzdory básník zpívá...

První ze série plánovaných večerů se uskutečnil 30. 5. 2009 v pražské kavárně Kabinet. Prostor se zdál být ideální. Příhodný název, krásné prostředí, pohodlné posezení, dobré jídlo a pití. Bohužel když jsme se „rozbardili,“ narazili jsme na mírné nepochopení ostatních hostů, kteří seděli hned pod salónkem. Ten byl totiž oddělený jen několika metry vzduchu, ale žádnou stěnou. Naštěstí záhy se vše uklidnilo (včetně nás ☺) a pozdní odpoledne příjemně plynulo dál.

A jak se to stalo? Organizaci prvního večeru obstarali Bernard a Plán, kteří také vybrali téma s názvem Láska a smrt. Každý příspěvek se pak pohyboval v rozmezí tohoto tématu. A musím říct, že výsledná směsice byla stejně rozmanitá jako složení přítomných. Většina z více než patnácti přichozích něčím přispěla do programu. Večer zahájil Bernard a pak jsme pokračovali a volně navazovali jeden příspěvek za druhým, až vzniklo jakési klubko básní, písní, hudby a povídaní. Básně střídaly zpěv, hra na

nejrůznější hudební nástroje a ty zas vyprávění příběhů a samozřejmě i docela obyčejné popovídání si.

První bardský večer se vydařil nad očekávání organizátorů, což bylo hlavně díky všem přítomným. Je fajn vědět, že pořád existuje dost lidí, které baví víc témat než jen ta, s nimiž se běžně setkáváme. Úspěch se zkrátka nedá a nedá zapřít. Nakonec, proč by se jinak účastníci ptali po dalším bardském klání? A tak se druhý bardský večer uskuteční na podzim. Kdy, kde, a jaké bude téma, opět plánuje Bernard a Pláň. Jenže to zdaleka není všechno, co se chystá.

Bardské večery jsou jen jedním dílem dlouhodobého projektu PFI-cz. Další součástí tohoto projektu je idea vytvoření autorské sbírky krátkých textů týkajících se pohanství. Jako autoři projektu bychom rádi oslovili všechny ty, kdo píší a publikují na internetu, v tisku nebo po šuplících. Naší snahou a cílem je vytvoření amatérské sbírky převážně básní, písní a krátkých textů, které jsou tematicky zaměřené na pohanství.

Pokud se chcete zúčastnit, stačí velmi málo. Jestli ještě nejste členy, zaregistrujte se na www.pohanskeforum.net a pak požádejte Amiru prostřednictvím soukromé zprávy (PM) o členství v bardské gildě. Jako vstupné přiložte jeden text, který byste chtěli dát do sbírky. Nemusíte ho v danou chvíli považovat za dokončený, protože v gildě bude dostatek prostoru k diskuzi a stejně tak času k práci na jednotlivých textech. Tím chceme zamezit notorickým komentátorům, kteří by neměli zájem přispět, ale pouze číst a kritizovat příspěvky ostatních.

A jestli jste to dočetli až sem, určitě je šance, že se potkáme na některém dalším bardském večeru nebo ve virtuálních diskuzích.

Fotografie z 1. Bardského večera laskavě poskytl Bernard.

Amira

OTEVŘENÝ SAMHAINOVÝ RITUÁL PFI

Na podzim tohoto roku se PFICz rozhodla uspořádat 1. Otevřený (tedy všem pohanům volně přístupný) rituál. V tuto chvíli nemáme všechny potřebné informace, proto sledujte naše tradiční informační kanály (web <http://pohanskafederace.cz>, naši stránku na Facebooku a fórum P)O(F (<http://pohanskeforum.net>), kde se včas dozvíte všechny podrobnosti.

PŘEDNÁŠKA O TAROTU - ZUZANA ANTARES

Na podzim tohoto roku bude v Brně přednášet o tarotu jedna z největších odbornic na *Crowleyho Thoth tarot* **Zuzana Antares**, jedna z klíčových osobností Brněnského Thelémského Opatství. Přednáška proběhne opět v čajovně Světluška na Dominikánském náměstí v Brně.

Zajímavé pohanské akce

BMWC 13

ZVEME VÁS:

Ve dnech 28. – 31. 8. 2009 (pátek až pondělí) se uskuteční už třináctá Českomoravská čarodějnická konference známá jako BMWC (Bohemian and Moravian Witches Conference).

Role demokraticky zvolených despotických vládců se ujali Zahrada a Smrtka, mezi

konspirátory (přednášející) dále patří např. oba národní koordinátoři, TPM a Cody.

BMWC 13 bude díky svému magickému číslu spoře oděné do tematiky Lughnasadhu. Už teď se můžete těšit na workshop s diskuzí o lásce, radosti a obětech, který připravuje Wolf z rakouského covenu, nebo na zopakování Codyho úspěšné přednášky Magická obrana a útok, kterou jste měli možnost slyšet na Festivalu Fantazie. A samozřejmě taky na rituály, neopakovatelnou atmosféru, spoustu zábavy, staré i nové přátele, nádhernou přírodu a mnoho dalšího.

Zatím máme nahlášeno něco málo přes dvacet účastníků a stále vítáme nové zájemce. Místa je zatím dost a dost. Více informací najdete na stránkách akce <http://bmwc.org> nebo na e-mailu info@bmwc.org.

VÍTEJTE MEZI SVĚTY!

Mezi Světy je otevřené setkání lidí, co se aktivně teoreticky i prakticky zajímají o *magii*, *šamanismus*, *hermetismus*, *pohanství* nebo *mystiku* a příbuzné směry.

Na **Mezi Světy** si můžete vyslechnout zajímavé přednášky od praktikujících a zkušených magiků, mystiků, pohanů či šamanů. Krom účasti na

programu **Mezi Světy** se můžete otevřeně popovídat s novými známými, porovnat zkušenosti a zapřádat nezávazné hovory a Mezi Světy tak plní i silnou komunitní funkci.

3. ROČNÍK MEZI SVĚTY 2009

V letošním roce už Divinorum pořádá 3. ročník, který proběhne od 21. do 25. října 2009. Bložší informace najdete v sekci aktuální ročník a přihlásit se k účasti nebo přihlásit vlastní program můžete přímo na našem webu <http://mezisvety.divinorum.cz>.

Uzávěrka přihlášek i platby zálohy je 20. září! Těšíme se na Vás **Mezi Světy**!

Kulturní okénko

VÝSTAVY

ENTROPA DAVIDA ČERNÉHO

12. 6. - 4. 1. DOX – Centrum současného umění, Praha

KONCERTY

BRAN

8. 8. Vyšehrad – Praha
5. 9. Děčín
5. 9. Praha Fest
8. 9., 20:00 Praha - Balbínova poetická hospůdka
9. 9., 20:00 Praha - Balbínova poetická hospůdka
12. 9. Tábor

ASONANCE

3. 8. Prázdniny v Telči
29. 8. Festival Folková Ohře
19. 9., cca 19:00 Příbram, Svatá Hora (nádvoří)

DICK 'O' BRASS

1. 9., 19:00 Benelux Day - Villa Pellé Praha 19:00

5. 9. Čeríněkfest 2009

Připravila Lithin

Odkazy a kontakty

STRÁNKY POHANSKÉ FEDERACE

<http://pohanskafederace.cz>

NÁRODNÍ KOORDINÁTOŘI PRO ČESKOU REPUBLIKU

Jožka (jozka.petr@gmail.com; <http://tpm.bloguje.cz>)

Cody (cody@email.cz; <http://bloxxter.info>)

ELEKTRONICKÁ POŠTA:

czech@paganfederation.org

REDAKČNÍ TÝM:

Redaktor:	Cody
Korektura:	Terka
Grafická úprava obálky:	Smrtka
Redaktorka:	Lithin

SPOLUAUTOŘI A PŘÍSPÍVAJÍCÍ:

Eurik, Squat_the_World, Tygr, Smrtka, Jakub, Bernard

... kterým tímto velice děkujeme...

Věstník Mezinárodní Pohanské federace / PFIcz Newsletter - 4. 8. 2009

© 2009 Pagan Federation International
